

نگاه

انتخابات الجزایر از تحریم تا مشارکت

● انتظار می‌رود انتخابات پارلمانی الجزایر که قرار است امروز برگزار شود با اقبال کمی مواجه شود. بخشی از مخالفان ضمن اعلام عدم مشارکت در این انتخابات تلاش کردند سایر گروه‌های مردمی را نیز قانع کنند که در این انتخابات شرکت نکنند. این مخالفان را گروه‌هایی مانند حزب «نسل جدید» و سا حدودی کمتر، حزب «پیش‌تازان آزادی» به رهبری «علی‌بن‌فلیس»، نخست‌وزیر سابق، تشکیل می‌دهند.

دولت الجزایر برای خنثی‌کردن فعالیت احزاب تحریمی دستوراتی را به رسانه‌های دولتی و خصوصی داده است. «حمید قرین»، وزیر کشور، با اعلام این موضوع گفت رسانه‌ها اجازه ندارند خبرهای مربوط به آنان را پوشش دهند اما این دستورات مانع از آن نمی‌شود که طرفداران تحریم به خیابان‌ها نیامده یا تلاش نکنند شهروندان را قانع کنند که رای‌دادن در شرایط کنونی اثری نخواهد داشت.

حق قانونی

«سمیر بلعربی»، یک فعال سیاسی، می‌گوید حرکت تحریم انتخابات پارلمانی عملاً از تاریخ اول ماه آوریل شروع شد. تحریم‌کنندگان در آن روز به خیابان‌های پایتخت ریختند تا شهروندان را نسبت به تحریم‌ها آفغان کنند. او به الجزیره می‌گوید: این تلاش‌ها تا روز رأی‌گیری ادامه داشت. او معتقد است حرکت‌های میدانی آنها مورد استقبال زیادی از سوی شهروندان قرار گرفته است. برای همین باور دارد عدم مشارکت شهروندان در انتخابات بسیار بالاست و دراین‌باره دلیل می‌آورد که: «مردم با کسانانی که دعوت به این انتخابات می‌کنند خیلی سرد برخورد کردند و به حرف‌هایشان گوش نمی‌دهند.» «اسماعیل سعیدانی»، معاون رئیس حزب «نسل جدید» که انتخابات را تحریم کرده، می‌گوید: فقدا اعتماد شهروندان به قدرت حاکم و اوضاع بد اقتصادی و اجتماعی به دلیل سیاست‌های ریاضتی، مهم‌ترین دلایلی است که شهروندان را نسبت به حضور در انتخابات بی‌رغبت می‌کند. سعیدانی به الجزیره می‌گوید دولت تشکیل یک هیئت مستقل برای ساماندهی انتخابات و نظارت بر آن را قبول نکرد و در عوض یک هیئت اداری زیر نظر وزارت کشور را به وجود آورد که اعضایش را رئیس‌جمهور انتخاب می‌کند. این یکی از مهم‌ترین دلایلی است که موجب شد تا حزب آنها تصمیم به تحریم انتخابات بگیرد.

دولت در برابر تحریم

به نظر او، فراخوان برای تحریم انتخابات پارلمانی یک اقدام سیاسی و یک حق قانونی است «از این‌رو بنا به مناطق مختلف سفر کرده‌ام و از نزدیک با شهروندان تماس گرفتم و دیدیم آنها هم ترجیح می‌دهند انتخابات را تحریم کرده و در آن شرکت نکنند». به‌همین دلیل این فعال سیاسی انتظار دارد «بی‌رغبتی به انتخابات خیلی زیاد» باشد. در همین باره، «محمد بو ضیاف»، استاد علوم سیاسی در دانشگاه «المسیله» واقع در جنوب کشور، می‌گوید کسانانی که درخواست تحریم انتخابات پارلمانی را دارند همان کسانانی هستند که از تجدیدنظر در ساختار دولت زبان دیدند؛ اتفاقی که با آمدن «عبدالعزیز بوتفلیقه» بر سر قدرت به وجود آمد. او تأکید دارد تحریم‌ها انتقال کشور به یک وضعیت دیگر را دچار خلل می‌کند حال آنکه ممکن است این تغییرات بطنی در نهایت به نفع کشور و شهروندان باشد. به نظر او، کسانانی که حرکت تحریم را رهبری می‌کنند عبارت‌اند از حزب «پیشگامان آزادی‌ها» به رهبری بن فلیس و برخی از نمایندگان جنبش «برکاتی». یا همان «کفایه». به اعتقاد بوضیاف، تحریم انتخابات پارلمانی در نهایت به صورت مستقیم به نفع گروه‌های حاکم خواهد بود و این مسئله مهمی است که معمولاً از ذهن کسانی که خواستار عدم مشارکت هستند دور می‌ماند. به گفته او، هدف از این تحریم «سوارشدن بر موجی است که درون جامعه وجود دارد، شاید به تأکیدیکی برای فرار از روبه‌روشدن با صندوق‌های رای». چون ممکن است اندک‌بودن طرفداران تحریم را برملا کرده و چهره واقعی‌شان آشکار شود.

حرکتی که تأثیری ندارد

بوضیاف می‌گوید الجزایر –در مقایسه با سایر کشورهای عرب و اسلامی– تا به حال کام‌های مهمی در زمینه تحقق معیارهای دموکراتیک برداشته است. هرچند به گفته او، «فرهنگ سیاسی الجزایر شهروندان را ترغیب به مشارکت نمی‌کند. روند انتخابات نقیضی دارد که موجب کاهش تمایل یک شهروند عادی به حضور در پای صندوق‌های رای می‌شود». از سوی دیگر، «عثمان لحيانی»، نویسنده و روزنامه‌نگار الجزایری، بسیار بعید می‌داند حرکت تحریم‌کنندگان بتواند در کل روند انتخابات الجزایر تأثیری تعیین‌کننده بگذارد. لحيانی تأکید دارد تحریم‌کنندگان جزء گروهی هستند که با روند سیاسی کشور ارتباط ندارند و احزاب شرکت‌کننده نیز چندان علاقه‌ای به مواضع آنها نشان نمی‌دهند. او دراین‌باره انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۲ را مثال می‌زند که در آن ۵۷ درصد واجدان شرایط در انتخابات شرکت نکردند؛ این در حالی بود که آن سال هیچ‌کس خواستار تحریم انتخابات نشده بود.

جهان

دبیرکل سازمان ملل خواهان پایان دادن به سرکوب روزنامه‌نگاران در جهان شد

مطبوعات در عزای آزادی

دموکراسی واقعی بدون آزادی رسانه‌ها وجود ندارد. تاینی افروز درحال حاضر روزنامه‌نگاران نه‌تنها در حکومت‌های اقتدارگرا، بلکه در کشورهای که به‌عنوان کشورهای دموکراتیک شناخته می‌شوند نیز زیر فشارند. مجمع عمومی سازمان ملل در سال ۱۹۹۳ روز سوم ماه می هر سال را به‌عنوان «روز جهانی آزادی مطبوعات» اعلام کرد. این تصمیم از قطع‌نامه همایش یونسکو در سال ۱۹۹۱ با عنوان «ارتقای آزادی مطبوعات کنار روزنامه‌نگاران که تحت فشارند ایستاده‌ام و خواهان پایان‌دادن به سرکوب آنها هستم. مطبوعات آزاد پیشرفت صلح و عدالت را برای همه به ارمغان می‌آورند.» «دیوید کی»، گزارشگر ویژه آزادی بیان سازمان ملل، هم گفت: «بسیاری از رؤسای دولت‌ها روزنامه‌نگاران را به چشم دشمن و خبرنگاران را به چشم شرور می‌بینند.» «آنتونیو تاینی»، رئیس پارلمان اروپا، نیز به‌مناسبت روز جهانی آزادی مطبوعات در بروکسل گفت:

ترکیه در صدر سرکوب

هم‌زمان بسیاری از فعالان رسانه‌ای و حقوق‌بشری از سیاست‌های سرکوبگرانه دولت ترکیه انتقاد کردند و سازمان عفو بین‌الملل هم در بیانیه‌ای از فشار و سرکوب دولت ترکیه انتقاد کرد و خواهان آزادی روزنامه‌نگاران در بند این کشور شد.

برجیت ماکرون؛ حامی نخست جوان‌ترین رئیس‌جمهور احتمالی فرانسه

دست در دست به سمت الیزه

پیشنهاد داده بود که به صورت محرمانه خیانت‌های بی‌شمار همسرش، ژاک شیراک را افشا کند. سبیلیا، همسر نیکلا سارکوزی، نیز سال ۲۰۰۷ تنها شش ماه پس از اینکه همسرش به پست ریاست‌جمهوری رسید او را برای ازدواج با فرد دیگری ترک کرد. والری تریویرلیا، شریک زندگی فرانسوا اولاند، رئیس‌جمهوری فعلی فرانسه، نیز در سال ۲۰۱۴ و پس از اینکه رابطه آقای رئیس‌جمهور با یک بازیگر زن با عنوان ژولی میه فاش شد کتاب افشاکرانه‌ای درباره اولاند نوشت.

وضعیت ماکرون و برجیت هم تقریباً شبیه وضعیت اختلاف سنی دونالد ترامپ و ملانیا در ایالات متحده است اما برعکس. در صورتی که ماکرون در انتخابات ماه می به پیروزی برسد، جالش او و همسرش این خواهد بود که اجازه ندهند گذشته غیرمعمول شخصی‌شان بر عملکرد دولت آینده سایه بیندازد. به‌ویژه اینکه رئیس‌جمهوری آینده در شرایطی سکان اداره امور فرانسه را به دست می‌گیرد که اتحادیه اروپا وارد دوره خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا شده و جهان بساریاست‌جمهوری ترامپ با مشکلات اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کند.

برجیت به‌عنوان دبیر ادبیات فرانسه و لاتین متعلق به یک خانواده بورژوا با عنوان «تروینو» است که به دلیل مالکیت کارخانه شکلات در شهر آمیان در شمال فرانسه شناخته شده‌اند. او زمانی که در سال ۱۹۹۲ برای بار اول امانوئل، شاگردش را ملاقات کرد دبیر ادبیات نمایشی بود. امانوئل در نمایش‌نامه‌های برجیت نقش ایفا می‌کرد و از همین‌جا بود که علاقه آنان به یکدیگر آغاز شد. برجیت در نهایت از همسر و پدر سه فرزندش جدا شد و چندی بعد با امانوئل ازدواج کرد. حتی اگر ماکرون به کاخ الیزه راه پیدا نکند اتحاد و نزدیکی عجیب این زوج پس از گذشت بیش از یک دهه از ازدواج تعجب همگان را برمی‌انگیزد. امانوئل و برجیت با علم به این مسئله که سنت‌های بورژوازی و محافظه‌کاری فرانسه را در هم شکسته‌اند خود را برای هر واکنش و حمله‌ای آماده کرده‌اند. آنها درهای زندگی خود را به روی عموم باز کرده و حتی از برخی مجلات دعوت کرده‌اند تا دراین‌باره مطلب منتشر کنند.

ماکرون تاکنون دو بار صراحتاً شایعات بر هم‌جنس‌بازبودن خود را

بشر روزنامه‌نگاری مستقل در ترکیه در آستانه نابودی است. ترس از زندانی‌شدن کاملاً آشکار است و در ستون‌های روزنامه‌ها و میزگردهای رادیو – تلویزیونی دیدگاه‌های انتقادی یا نادر یا بسیار ملایم شده‌اند. یکی از نمونه‌های بی‌شمار روزنامه‌نگاران زندانی در ترکیه خبرنگار آلمانی ترک‌تبار، «دنیز یوچل» است. این روزنامه‌نگار از فوریه ۲۰۱۷ تاکنون در ترکیه زندانی است. او که گزارشگر «دی‌ولت» است، به اتهام تبلیغ تروریستی و فراخوان به قیام زندانی شده است؛ اتهاماتی که مأموران تاکنون برای اثبات آنها هیچ مدرک و دلیلی ارائه نکرده‌اند. باوجود اعتراضات گسترده آلمان، اردوغان گفت یوچل را هرگز آزاد نخواهد کرد. عفو بین‌الملل همچنین به دشواری کار روزنامه‌نگاری در بنگلادش اشاره کرده و گفت مقامات بنگلادشی از روزنامه‌نگاران و وبلاگ‌نویسان این کشور در برابر گروه‌های مسلح تندرو محافظت نمی‌کنند. در بنگلادش شمار زیادی از روزنامه‌نگاران و وبلاگ‌نویسان به وسیله گروه‌های تندرو اسلام‌گرا کشته شده‌اند بااین‌حال، کسانانی که مسئول این جنایت‌ها بوده‌اند مجازات نشده‌اند و حتی مقامات بنگلادشی قربانان این حملات را مروج خشونت دانسته‌اند. افزون بر این در بنگلادش قوانین سرکوب‌گرانه‌ای وجود دارد که دولت براساس آنها به صداهای منتقد اتهامات جنایی می‌بندد. گزارشگران بدون مرز نیز معتقدند آزادی اطلاع‌رسانی هرگز در جهان چنین در تهدید نبوده است. روز جهانی آزادی مطبوعات درواقع فرصتی است برای یادآوری لزوم آزادی بیان به افکار عمومی؛ لزوم برقراری مطبوعاتی آزاد، مستقل که برای عدالت و برابری و صلح جهانی تلاش می‌کنند نه برای پیشبرد برنامه‌ها و رویکردهای خطرناک و غیردموکراتیک نظام‌های سلطه.

رد کرده و هیچ ابایی ندارد به پرسش‌ها درباره دانش آموزی که با معلم خود ازدواج کرده، پاسخ دهد. او در یک تجمع سیاسی و در شرایطی که برجیت در کنارش ایستاده بود، گفت: ما یک خانواده کلاسیک نداریم و این حقیقتی انکارناپذیر است. بااین‌حال در خانواده ما عشق جای خود را دارد.»

کسانانی که از نزدیک با کاندیدای ریاست‌جمهوری فرانسه کار کرده‌اند، می‌گویند برجیت جزء معدود افرادی است که امانوئل به او اطمینان کامل دارد. الکسیس کهلر، رئیس‌دفتر ماکرون، در زمانی که وزیر اقتصاد دولت فرانسوا اولاند بوده، دراین‌باره می‌گوید: «برجیت در جلسات ماکرون حضور داشت. او به‌عنوان یک زن همواره درگیر امور مربوط به همسرش بود.»

برجیت یکی از طراحان رقابت‌های انتخاباتی ماکرون بوده است. شبکه سه تلویزیون فرانسه مستندی را منتشر کرده که در آن نشان داده می‌شود امانوئل ماکرون در حال آماده‌کردن خود برای یک سخنرانی مهم انتخاباتی است و برجیت به او کمک می‌کند. او به ماکرون می‌گوید چگونه و کجا صدای خود را بالا ببرد.

برجیت در سال ۲۰۱۵ در یک برنامه تلویزیونی برای توضیح رابطه خود با امانوئل از میشل دو مونتنی، یکی از تأثیرگذارترین نویسندگان و فیلسوفان دوره رنسانس، نقل‌قول می‌کند. او می‌گوید: «ما ذهن یکدیگر را پاک کرده و سیقل می‌دهیم.»

برجیت در جریان نشستی در استراسبورگ که خبرنگاران گفته

است: «۲۰ سال است که در هر جرابی در کنار امانوئل بوده‌ام.

شما همیشه از اینکه همسری را در کنار شوهرش ببینید متعجب می‌شوید اما زمان آن فرا رسیده که تکامل پیدا کنید. این چیزی است که ما به آن تعلق داریم.»

مذاکره آمریکاو چین درباره واکنش مناسب به کره‌شمالی

مسکو به‌جای پکن

دیپلمات‌های می‌گویند مقام‌های آمریکا و چین در حال رابزنی و مذاکره برای اتخاذ اقدامات شدیدتر از جانب شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه آزمایش‌های موشکی کره‌شمالی هستند. به گزارش رویترز، هنوز مشخص نیست چین به چه میزان با اعمال تحریم‌های تازه علیه کره‌شمالی موافقت خواهد کرد. رسانه‌های آمریکایی می‌گویند از زمان روی‌کارآمدن دولت دونالد ترامپ، کره‌شمالی ۹ موشک بالستیک را آزمایش کرده است که برخی از این آزمایش‌ها ناموفق بوده‌اند. یک سخنگوی نمایندگی آمریکا در سازمان ملل متحد، روز سه‌شنبه گفت: مجموعه اقداماتی که کره‌شمالی از زمان آخرین آزمایش هسته‌ای خود انجام داده، ما را ملزم می‌کند طیفی از تدابیر لازم را برای اعمال فشار بر این کشور، بررسی کنیم. رویترز می‌گوید دولت ترامپ به‌شدت مقامات چین را برای مهار همسایه خود تحت فشار گذاشته و هشدار داده است درصورتی‌که کره‌شمالی

ادامه از صفحه ۴

دولت‌های هشتم و یازدهم بهترین‌های اشتغال

ریبعی ادامه داد: افراد برجسته‌ای در حوزه صنعت پتروشیمی در ایران وجود دارند. اگر فرض بگیریم ما همه صنایع پایین‌دستی پتروشیمی را هم ایجاد کنیم، حداقل سه تا چهار سال طول می‌کشد که صنایع پایین‌دستی یک پتروشیمی ایجاد شود که اگر همه پایین‌دستی‌های پتروشیمی فعال شوند، شغل ایجادشده برای حدود ۳۲ هزار نفر خواهد بود.

۴ هزارمیلیارد تومان سرمایه‌مورد نیاز برای ایجاد ۶۰۰ هزار شغل ادعایی
ربیعی درباره اینکه برخی کاندیداها اعلام کرده‌اند با پتروشیمی یک میلیون تنی، ۲۰۰ هزار شغل مستقیم و ۴۰۰ هزار شغل غیرمستقیم ایجاد می‌شود، گفت: اگر بخواهیم ۲۰۰ هزار شغل مستقیم در پتروشیمی ایجاد کنیم، باید ۲۰۰ پتروشیمی یک میلیون تنی ایجاد کنیم. هرکدام از این ۲۰۰ پتروشیمی، چهار هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری نیاز دارند؛ بنابراین این آمار نمی‌تواند درست باشد.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه «من امروز آغازه‌کار طرح «کاج» (انتخاب کارانه اشتغال جوانان) را اعلام می‌کنم، گفت: «اساس این طرح بر این است که در صنوف، افراد حاضر هستند آموزش ببینند. کارفرمایان و صاحبان صنوف که مایل هستند از این‌دست افراد استفاده کنند، به سایت مراجعه خواهند کرد و این افراد با پرداخت بیمه حوادث از طرف دولت، به آن کارگاه معرفی می‌شوند. پیش‌بینی ما این است که صد هزار نفر از این نوع آموزش استقبال خواهند کرد. در طرح دیگر، یک‌سوم حداقل دستمزد کارآموز را پرداخت خواهیم کرد و دوسوم را کارفرما پرداخت خواهد کرد. ریبعی عنوان کرد: اگر هر فرد بی‌کاری برای دریافت ۲۵۰هزار تومان مراجعه کند، فقط سه‌میلیون نفر مراجعه خواهند کرد. ۲۰۰ میلیون نفر برای دریافت این پول مراجعه می‌کنند.

مؤتلفه علیه قالیبان

به گفته آخوندی شععارهای فعلی تنها به ایجاد یک دوگانه فرضی در جامعه می‌انجامد که برای مثال طرح گروه چهاردرصدی و ۹۶درصدی بخشی از این برنامه است. در این نگاه نامزدها تلاش می‌کنند به مردم بگویند که با منی یا ضد من که این مسئله می‌تواند برای جامعه بسیار خطرناک باشد. برای پیداکردن چرایی پیروزی ترامپ در انتخابات آمریکا، باید تلاش کنیم ابتدا درک درستی از پوپولیسم داشته باشیم و سپس سازوکارهایی آشنا بشویم که رویابوری منطقی با آنها بسیار دشوار است. این همان اتفاقی است که سال ۱۳۸۴ افتاد. آن زمان هم ایران با یک حرکت پوپولیستی کم‌سابقه روبه‌رو شد که بسیار بی‌محیا برای هزینه‌کردن منابع نسل موجود و نسل‌های آتی حرکت می‌کرد؛ ازاین‌رو سرداردن شعاع توزیع پول و بارانه و ساختن مسکن از یک سو و الگوی اقتصادی ضدیت با بنگاه‌های بزرگ اقتصادی از سوی دیگر، مجموعه‌ای را به وجود می‌آورد که در دل آن تفکر و شعارهای عوام‌گرایانه مطرح می‌شوند. او با بیان اینکه اکنون برخی از نامزدها می‌خواهند همان مدل را با جاشنی ترامپ همراه کنند، گفت: اینکه آنها با شعارهایی مانند می‌شود و می‌توانیم تلاش می‌کنند نشان دهند رقیب آنها توانایی ندارد و ناامید است، اصلی‌ترین شوکرشان در این انتخابات خواهد بود. البته یکی از همین نامزدها به دلیل شخصیت و سوابق فردی که در فروش شهر و انجام تخلفات متمد داشته، شرایط خاصی در قیاس با نمونه قبلی دارد.

افزایش یارانه در اختیار دولت نیست

عضو هیئت‌رئیسه مجلس شورای اسلامی هم گفته لازم‌ه اجرایی‌شدن ایده یارانه ۱۵۰هزارتومانی، این است که بنزین حداقل لیتری چهارهزار تومان، گازوئیل حداقل لیتری دو هزار تومان و هر نان لواش دو هزار تومان شود. محمدعلی وکیلی گفته است: اگر مردم ظرفیت این را دارند که این تغییر در قیمت‌ها اتفاق بیفتد تا درآمدی ایجاد شود، برای منبع تأمین هزینه مورد نظر کاندیداها اشکال ندارد؛ این ۱۵۰ هزار تومان قابل تحقق است، اما آیا مردم آمادگی این را دارند که بنزین لیتری چهار هزار تومان شود؟ آقایان گفته‌اند یارانه مورد نظر برای سه دهک پایین جامعه است و این فقط یک ادعا و شبه‌بیانیه است و راهبرد و برنامه‌ای برای آن ارائه نشده است. حرف‌های پوپولیستی اصولاً بیانیه است و فرمول اجرایی برای آن نیست. اختیارات دولت در چارچوب برنامه ششم طراحی شده است و در چارچوب آن اختیارات دولت باید برنامه سالانه‌اش را ارائه دهد. ظرفیت برنامه ششم به‌هیچ‌وجه متناسب با این ادعاهای که آقای قالیبان و رئیس چه در ارتباط با اشتغال و چه در ارتباط با یارانه نیست و این جزء اختیارات مجلس است. دوستان یاد گرفته‌اند ادعا یا طرح کنند، مردم را به طرف خودشان متمایل کنند و بعد از مسئولیت ادعا کنند که ما می‌خواستیم و مجلس اجازه نداد و این نوع ادعا فراتر از قانون است.